

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas
Psalmorvm Decades**

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Conuertetur dolor eius in caput eius, & in uerticem ipsius iniquitas eius
descendet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

Dicuntur huc (ut dixi) in consolationem oppressorum, ut sint securi, malum
quod eis intentatur, venturum in calumniatores ipsos. Simul in terrorem calu-
niandos & persecutoribus, quorum nimia presumptio & securitas est deter-
renda, & illorum infirmitas corroboranda.

Vt autem, q̄ exprimat ardorem & anhelantē furorem impiorum, q̄ non
simpli citer dixit, lacum fecit, sicut infra dicit, foueam quā fecit, sed lacum ape-
nit & effodit, q. d. illud Proverbij. Pedes eorum festinat, ut effundant san-
guinem, Ita sunt negotiosi & operosi in parando & fodendo lacu, Nihil non
tentant, omnia explorant, non contenti q̄ aperiunt, effodiunt, etiam profun-
dum faciunt, ut quantotius & profundissime perdant innocentem. Sic Iudas
quā festinarent ad Christum occidendum, & omnia in hoc pararent, non
tamen simplici mortis genere contenti fuerunt, sed uelut profundissimam fo-
ruman effodientes ignominiosissimam crucis mortem procurarunt, Ita omnis
calumniator non habet satis perdidisse quantotius proximū suum, nisi, quan-
tum potest, turpissime perdat. Hanc ignominiam proximū suum, nisi, quan-
tum laci indicat, quia tanto a luce & spe reparandi longior est, quo profundius
immergitur. Nullus enim impius tam stultus est, qui uelit uideri innocentem
sine causa perdidisse, immo quo est malignior, eo magis querit uideri iustissi-
ma causa agere, & illum turpissima causa perdi. Ideo effodere illi necesse est Ia-
cum iam paratum & apertum. Et tamen foueam sibi nec aperiuisse nec effodis-
se, sed fecisse dicitur, quia nec mortem nec ignominiam suam quesuit, incidit
potius imprudens.

Iterū hic solocismus est. Incidit in foueam, fecit. Vbi nostri addunt, quam.
ego aurē, quia, ut supra. Et quod, aperuit nos habemus parauit dicitur in heb;
Parua hæc, quia utrobicq̄ intelligit, lacus prius paratus q̄ effossus, contra om-
nium sensum, quia id quod dictum est intelligi uoluit.

Conuertetur dolor eius in caput eius, & in uerticem ipsius iniqui-
tas eius descendet.

Non est hic Auen, sed amal, quod laborem proprie non dolorem significa-
re diximus. Conuerteret (inquit) labor eius in caput eius. Et iniquitas, uoca-
bulum est quod nondū habuimus, scilicet **υαλιαμας**, quod proprie significat
catrapacitatem, uiolentiā, seu iniuriā quā ui irrogatur, tyranidem, quo modo
Accipitres rapiunt auiculas. Nam ab hoc nomine accipitrem nocturnum uo-
cari dicit Reuchlin a rapiendo. Respicit autem ad illud, quod in principio di-
lecto omni populo, ui rapere & uorare David, & ipse raptus ac deuoratus est
miser. Et ita recedit labor & studiū eius, in caput eius. Videturq; idem esse sen-
sus cum uersu precedente, cuius allegoriam apertis verbis explicat, nisi in hoc
differat ab illo, quod precedente uersu opus ipsum designatum sit, ipsa scili-
ctet mors & perditio, fouea & lacu, expressa: In hoc autem consilium & sapien-
tia, quibus fouea & lacus illi parabatur & effodiebantur. Ut intelligamus de **Deus sollici-**
& malum quod intetant, & consilium quo nituntur in eos retorqueat, ne de-
ficiamus in spe. Hic est enim diuinī iudicij modus incomprehensibilis, q̄ im-
pios non nisi proprio eorum cōsilio capit, & in perditionem a se repartam in-
ducit, sic Goliath occidit proprio gladio. Sic Job, v. Qui dissipat cogitationes
P malignorum;

malignorum, ne possint implere manus eorum quod coeperant. Qui appelle
dit sapientes in astutia eorum, & consilium prauorum dissipat, per diem incen
tenebras, & quasi in nocte, sic palpabit in meridie, id est, tunc sunt fructus

Fruitus impio Graui ergo Epitasi, laborem appellat eorum consilia, astutiam, sapientiam, & finis non sequitur.
rū, labor est. uera aliud non habent ex his nisi laborem, fructus enim, & finis non sequitur.
Sic Iudei qui Christum perdere moliti sunt, quid fecerunt, nisi q[uod] frustula
rauerint, & (ut psal. iiij. dixit) Meditati sunt inanias. Hic autem non solum labo
rem uocat, sed etiam in caput ipsorum reuersum dicit, ei exitio suis, futurus mali
quo Absalom fretus multitudinem populi collegit, illa milia uirorum miserit. Sed
si in urbe manens iuxta consiliū Achitophel. xiiij., illa milia uirorum miserit. Sed
ut ait scriptura, dñi nutu dissipatum est consilium Achitophel utile, ut indu
ret dñs super Absalom malum. Consolatur itaq[ue] nos scriptura dum impiori
ferocia impi orum non nisi ferociam aliud non esse docet, nisi magnum quendam, sed inanem conari ue
inanis econa=tus.

In caput, in uerticem uer Tropus hic scripturæ familiaris est: In caput, in uerticem conuerti, seu cadent,
uerticem uer seu descēdere. Sic Eccl. xxvij. hos uersus æmulans dicit: Quin in altū mittit lapi
ti, quid sit. dem, super caput eius cadet, & plaga dolosa, dolosū diuidet uulnera, & qui for
ueam fodit, incidet in eā, & qui statuit lapide proximo suo, offendit in eo, &
qui laqueum alij ponit, peribit in illo, faciēti nequissimum consiliū, super ipsum
deuoluetur, & non agnosceret unde adueniet illi. Eodē tropo & iij. Regij. San
guis tuus sit super caput tuum. Omniaq[ue] fere, tum mala, tum bona imprecari
solent in caput. Deutro. xxxij. Benedictio illius, qui apparuit in rubo, veniat
super caput Ioseph. q[uod] caput scilicet sit primum & dignius membrū totius cor
poris. Simul tamen indicat, q[uod] desursum a deo descendant utrumq[ue], tam uindi
cta impiorum, q[uod] salus piorum. Ideo a deo ordinante descendit iniurias eius
in uerticem eius, & labor in caput eius. Videtur aut̄ Tautologice id ē esse: Con
ueri laborem in caput, & descēdere iniuriam in uerticem, ideo repente ut
mīnas dei in firmitatis & certitudinis indicium sit, ut supra dictum est. Nam impiorū insensati
dēt insensati. mīnas etiam dei rident, quasi, uel non futuras, uel diu differendas, ideo forticer
inculcanda sunt eis mala.

Confitebor dño secundū iustitiā eius, & psallā nomini dñi altissimi.

Concludit psalmū & orationē pulchra sentētia, quasi dicat: Hoc oīa mihi dī
cta, & orata sīt super maledictis, calūnijs, iniurijs Semei, & hominū, pro igno
rantiā & iustitia mea tienda secundū cōscientiā, & quantū est in cōspectu ho
minū, ceterū nō in eam cōfido, nec talem iudico, quaſtare eātam deo possum.
Sicut Ap̄lus. i. Cor. iij. Nihil mihi cōscius sum, sed nō in hoc iustificatus sum.
Et, qui gloriāt in dño, gloriēt, nō enim qui scipsum commēdat, ille probatus.
est, sed quem deus commēdat. Ita & ego aliam habeo iustitiam, in qua glori
or, nempe iustitiā dei, misericordiā & gratiā, qua ignoscit mihi peccata mea, &
iustitia dei in iustitiā dei, misericordiā & gratiā, qua ignoscit mihi peccata mea,

iustificat in cōspectu suo: De qua iustitia, neq[ue] me facio, neq[ue] mihi confiteor,
mea, quasi sit mea, confiteor autē, & confitebor in aeternū pro ea dño, cuius ipsa so
lius est: Quare per iustitiā meā dño & populo quidē libēs seruierim & impio
resticerim, at in iustitia dei mihi profuerim.

Mire codem